

per a saber més

Per què regalem ous per Pasqua?

Des d'antic un dels símbols de la resurrecció és l'ou. Exteriorment és com una pedra però a dins hi batega una vida que no es veu però que trencarà la closca i sortirà en forma de pollet (per això hi ha pollets i plomes a les mones amb els ous). També el sepulcre sembla, aparentment, definitiu, però conté alguna cosa més que el cos humà d'un crucificat, conté el cos de Déu fet home, i en Déu només hi ha Vida! Latent i invisible als ulls sense fe, però real. I aquesta vida, a l'albada del tercer dia, trencarà la pedra del sepulcre per a ressorgir.

És això el que diu el padrí al seu fillol: «Tu estàs batejat, estàs unit a Jesucrist, a la seva mort i a la seva resurrecció. El teu sepulcre també s'obrirà! Estàs cridat a la vida i no a la mort! No ets separis mai de Jesús!»

Josep Maria Subirachs posa un ou damunt el cap de la Mare de Déu a la façana de la passió, quan veu enterrar Jesús, com a signe d'esperança en la resurrecció! Antoni Gaudí també ho fa. Posa un ou vidriat sota el pelicà, a la façana del naixement, recordant que la vida veritable no és la humana sinó la que rebem de Déu per la mort i resurrecció de Crist.

El costum de pintar ous surt a l'Orient a partir de la llegenda que diu que Maria Magdalena va anar a veure l'emperador amb un ou blanc i que en cridar que Jesús havia ressuscitat, l'emperador, despectivament, va dir-li que era tan impossible com que l'ou es tornés de color vermell, cosa que va passar a l'instant. A l'Orient encara se saluden la Pasqua xocant ous pintats i dient-se: «El Senyor ha ressuscitat!», i responent: «Realment ha ressuscitat!»

MOLT BONA PASQUA!

Tres anys del pontificat del papa Francesc

Diumenge passat, dia 13 de març, es van complir tres anys d'un fet històric: Déu ens va enviar un home especial, evangèlic, proper, senzill, auster, de paraula entenedora... el bisbe de Roma Francesc. Només fa tres anys i l'impacte del testimoniatge del seu estil de vida i del seu missatge ha arribat lluny. La seva paraula és creïble perquè va acompanyada per la coherència dels seus actes. A alguns els fa nosa la seva espontaneïtat, que no és imprecisió del llenguatge sinó esperit evangèlic que es vessa. A alguns els reca la seva denúncia, que no és condemna sinó invitació al reconeixement de la injustícia desfermada sobre els pobres.

Li escau del tot el nom del sant que va triar, Francesc. És ben significatiu que, en la llarga sèrie de Papes, cap altre no l'hagués escollit. Com ell mateix demana sovint, preguem Déu perquè ens el conservi uns quants anys més. Que pugui completar la urgent i necessària reforma de l'Església en aquest segon postconcili. Tot amb un objectiu prioritari: que l'Evangeli de Jesús arribi, clar, net i incisiu a tots els homes de la terra.

Josep Bofarull Veciana, pvre.

Lectures

Diumenge de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols (10, 34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguent-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

Salm responsorial [117, 1-2.6ab-17.22-23 (R.: 24)]

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor. Que respongui la casa d'Israel: perdura eternament el seu amor.

R.: *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*
o bé: Al-leluia.

La dreta del Senyor fa proeses, la dreta del Senyor em glorifica. No moriré, viuré encara, per contar les proeses del Senyor. **R.**

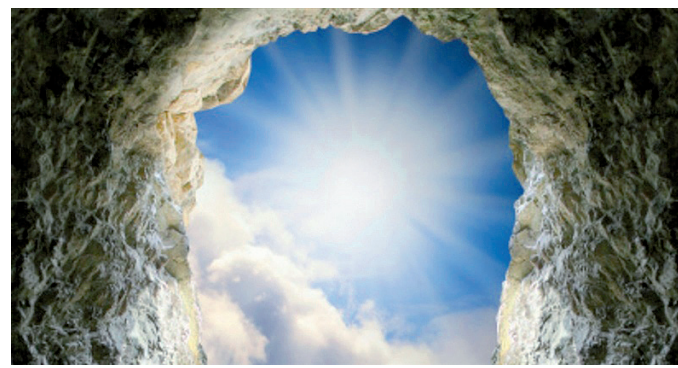
Mirada endins Xavier Roig Rovira, pvre.

Pasqua, el gran pas!

Aquesta nit santa hem contemplat **passos**: del no-res al tot quan Déu va crear el món; el poble d'Israel **passa** de l'esclavitud a la llibertat; Isaïes ens ha parlat de l'aigua que ens fa **passar** d'un estat de set, de buidor interior... a una vida saciada per Déu. Després **passem** de l'Antic Testament al Nou, **pas** cap a la novetat del Crist. L'Al-leluia, emmudit durant la Quaresma, ens ha acompanyat cap a l'Evangeli de la resurrecció del Senyor, del seu **pas** a la Vida.

Hem renovant el nostre baptisme recordant el **pas** que ens va unir al Senyor i el Ressuscitat s'ha fet present entre nosaltres en el pa i en el vi que **passen** a ser la seva presència. Perquè Pasqua és el **pas** de la tristesa a l'alegria, és el **pas** de la por a la valentia, és el **pas** del pessimisme a l'esperança, és el **pas** de l'egoisme a la donació, és el pas de la mort a la Vida...

Senyor, ajudeu-me a omplir aquesta Pasqua de **passos** fermes i decidits cap a vós.

La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. **R.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (3, 1-4) *O bé: 1Co 5,6b-8*

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (20, 1-9) *O bé: Mc 16, 1-8*

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretada de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

27 de març de 2016

Diumenge de Pasqua

www.arqtgn.cat | n. 3.446

..... als 4 vents

L'alegria de la Pasqua

Permeteu-me que comenci amb una curiositat. Des que vaig prendre possessió com a arquebisbe vaig començar a dirigir-me a tots des d'aquesta glossa setmanal «Als quatre vents», que comenta festes litúrgiques, fets de l'Església, desitjos del Papa, virtuts cristianes, exemples de persones santes... El lliurament d'avui és el que fa 600 d'aquests escrits i al·locucions.

He desitjat compartir amb vosaltres aquest petit aniversari —tots els números rodons ho són— i agrair l'atenció amb què molts seguïu aquestes reflexions que faig, amb el desig que puguin ser d'utilitat per a enfortir la nostra fe i vida cristianes.

La Pasqua no s'improvisa en el calendari. La felicitat no sorgeix sense preparar-la

Aquesta glossa 600 coincideix amb la festa de Pasqua, la més gran del calendari de l'Església. Crist ha ressuscitat i amb ell ressuscitem tots nosaltres, perquè la mort ha estat vençuda. És més fort l'amor. Per això avui és la festa de l'alegria, un goig que comença a la terra i acaba al cel, s'inicia en el transitori i acaba en l'etern.

Aquest és el nostre destí. La nostra fe ens converteix en persones que esperen de la misericòrdia de Déu el regal d'estar amb ell per sempre. Som —hem de ser— «a man for all seasons», com Thomas More en la pel·lícula de Fred Zinnemann, traduïda com *Un home per a l'eternitat*.

Sant Tomàs d'Aquino assenyalava que no hem rebut el do de la vida per a sobreviure, sinó per a estimar i ser estimats, per a ser transformats per aquest amor, per a ser alliberats i trobar la felicitat. Dit en un llenguatge de la nostra època:

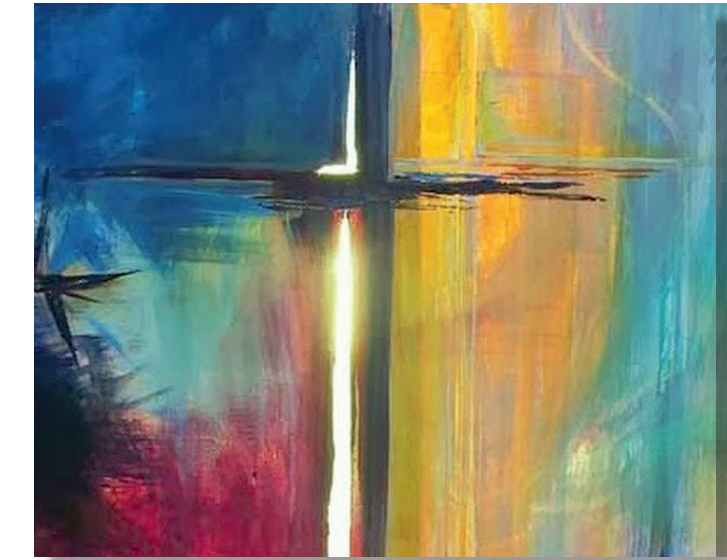
DESTAQUEM... (p.5)

Tres anys del pontificat del papa Francesc

A la secció *L'apunt*

Per què regalem ous per Pasqua?

A la secció *Per a saber més*

no hem nascut per anar tirant, veure la televisió, treballar a l'oficina, consultar el mòbil i per anar de compres. Tot això està molt bé, però aquesta vida ordinària té un sentit: l'amor.

Si no fos així, encara que la nostra vida estigués molt plena d'obligacions familiars, problemes laborals, plans d'oci... podríem notar la manca d'alguna cosa vital i ser atacats per la soledat i la tristesa. En aquests moments notem que ens falta alguna cosa, sentim la necessitat d'aquietar el nostre cor, i només ho aconseguirem sortint de nosaltres mateixos, ajudant altres persones, mirant Déu, és a dir estimant de veritat.

La Pasqua no s'improvisa en el calendari. Ve precedida de la Quaresma i de la setmana intensa que anomenem santa. Tampoc la felicitat no sorgeix sense preparar-la perquè no és un propòsit, sinó una conseqüència. I a vegades notarem que el camí per a ser feliços passa pel dolor, com el de Jesucrist, el nostre model.

+ *Jaume Pujol*

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR
i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

Bona i Santa Pasqua de Resurrecció del Senyor!

